

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ὈΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ. (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἐσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΓΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ

ΤΩ ΑΙΔ. ΔΙΕΥΘΥΝΤῃ

κ. ΘΩΜΑ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛῶ

Γραφεῖα: Γερμανοῦ 25.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ

Ἀπεχαιρετίσαμεν μὲ ἀράς τὸ παρελθὸν ἔτος 1926 διὰ τὰς δυστυχίας μεθ' ὧν ὑπῆρξε συνδεδεμένον, καὶ πλησίον ἐρρίφθημεν μετ' εὐφροσύνης πρὸς τὸ νέον ἔτος τὸ πλήρες ἐλπίδων. Αὐτὸ γίνεται διαρκῶς. Πάντοτε μένομεν δυσσαρεστημένοι ἀπὸ τὸ παρερχόμενον ἔτος καὶ πρὸς τὸ νέον ἀποβλέπομεν μετὰ χρυσῶν ἐλπίδων. Πάντοτε ὁμῶς ἀτενίζομεν πρὸς τὰ ὀπίσω ὅταν αἴφνης εὐρεθῶμεν ἐν τῷ μέσῳ τοῦ τρικυμιώδους πελάγους τοῦ νέου ἔτους καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ ἔτος τὸ ὁποῖον μὲ ἀράς ἀπεχαιρετίσαμεν ἤδη μᾶς φαίνεται καλύτερον τοῦ παρόντος! Ἐφ' ὅσον ἀτενίζομεν πρὸς τὰ ὀπίσω ἐπὶ τοσοῦτον βλέπομεν ὅτι ὁ βίος ἦτο ἔτι μᾶλλον εὐτυχῆς παλαιότερον. Καὶ ἐφ' ὅσον ἀφ' ἑτέρου ἀτενίζομεν πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἐπὶ τοσοῦτον νομίζομεν ὅτι τὸ μέλλον θὰ εἶναι εὐτυχέστερον καὶ ἀνέφελον. Καὶ διαρκῶς τὸ ἴδιον ἐπαναλαμβάνεται. Δὲν νομίζετε ὅτι καὶ ἐν προκειμένῳ διαγράφεται ἡ ἀγωνιώδης προσπάθεια τῆς ἀνθρωπότητος ὅπως φθάσῃ εἰς τὴν σχετικὴν τελειότητα ἣτις ὁμῶς καθίσταται ἀνέφικτος λόγῳ τοῦ ὅτι ἀντὶ διαρκῶς καὶ ὁσημέραι νὰ ἐναρμονιζώμεθα ἔτι μᾶλλον πρὸς τὸν Χρυσοῦν κανόνα τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ἔτι μᾶλλον ἀπομακρυνόμεθα; Ἄλλ' ὅσον καὶ ἂν προχωρήσῃ κανεὶς εἴτε εἰς τὴν ὑλικὴν εἴτε εἰς τὴν πνευματικὴν ἢ καὶ εἰς τὰς δύο ὁμοῦ τὰς εὐτυχίας πάντοτε ἡ τελειότης τοῦ φαίνεται ἔτι μακρὰν. Μήπως καὶ τοῦτο δὲν ἀποδεικνύει τὴν ὑπαρξίν τελειότερας ζωῆς;

Ἡ ἀνθρωπότης ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ δύναται κάλλιστα νὰ παραβληθῇ πρὸς τὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ βαδίζοντα ὅστις προκειμένου νὰ φθάσῃ ἀπὸ τῆς μιᾶς ὁδοῦ εἰς τὴν ἑτέραν ἦτοι ἀπὸ τῆς μιᾶς εὐτυχίας εἰς τὴν ἑτέραν ἀπὸ τοῦ ἐνὸς κόσμου εἰς τὸν ἕτερον ὀφείλει νὰ διέλθῃ διὰ μέσου ἐρήμου λίαν ὄχληρᾶς καὶ ἐπικινδύνου. Οἱ ὁδοιπόροι δὲ τῆς ἐρήμου συχνάκις ὑφίστανται τὴν ὀφθαλμαπάτην τῆς ἀντανανκλάσεως δηλ. ἐκεῖ ὁ ἥλιος ἀντανανκλᾷ μίαν ὁδὸν πρὸς ἣν βαδίζουσι καὶ τὴν παρουσιάζει πολὺ πλησίον ἐν' ᾧ αὐτὴ πράγματι εἶναι μακρὰν καὶ ἐν' ᾧ νομίζουσι ὅτι ἐφθάσαν εἰς τὴν εὐτυχῆ ἐκείνην χώραν τῆς ἀπεράντου ἐρήμου αἴφνης βλέπουν ὅτι ὡς ὄνειρον αὐτὴ ἐξαφανίζεται. Δὲν νομίζετε ὅτι παρόμοιον συμβαίνει καὶ μετὰ τὴν ἀνθρωπότητα ἣτις διαρκῶς ἀπιτυχεῖται νομίζουσα ὅτι εἰς τὸ νέον ἔτος εὐρίσκειται ἡ εὐτυχία; Καὶ δὲν νομίζετε, ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται, ὅτι οὕτω διαρκῶς σκεπτόμενοι ἀδυναποβαλλόμεθα εἰς νάρκην καὶ δὲν ἀναζητοῦμεν τὴν εὐτυχίαν ἐκεῖ ὅπου πραγματικῶς ὑπάρχει; Καὶ δὲν ἀναζητοῦμεν τὴν πνεξίδα δι' ἧς θὰ διαπλεύσωμεν τὸ τρικυμιώδες τῆς ζωῆς πέλαγος καὶ τὴν πλήρη κινδύνων ἐρημον τῆς ζωῆς; Μὴ ἀπατώμεθα ἀδελφοὶ μόνον ὁ Χριστὸς εἶναι εἰς θέσιν νὰ μᾶς δώσῃ τὴν εὐτυχίαν τῆς ὁποίας μόνον τὸ ἀπατηλὸν φάσμα βλέπομεν πανταχόθεν ἀλλ' οὐδαμοῦ συλλαμβάνομεν ταύτην εἰ μὴ μόνον ἐν τῷ γλυκντάτῳ Ἰησοῦ. Ἄς ἀποφασίσωμεν λοιπὸν ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους

να τάμωμεν και ἡμεῖς νέαν ὁδὸν και νέας κατευθύνσεις και προσανατολισμούς. Ν' ἀκολουθήσωμεν τὴν ὁδὸν ἣν μᾶς ὑποδεικνύει οὐχὶ ὁ παλαιὸς ἀλλ' ὁ νέος Ἀδὰμ ἦτοι ὁ Χριστός. Νὰ γίνωμεν νέοι ἄνθρωποι. Νὰ περιτάμωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ τὴν ἁμαρτιαν ὅπερ ζωηρῶς μᾶς ὑπενθυμίζει ἡ Περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡτις ἐξεπίτηδες ὡς φαίνεται ὠρίσθη νὰ εορτάζεται ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου ἔτους.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ--ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου).

Ο ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ

Κατόπιν ὅλων τούτων ἐξεταστέον, εἶναι δυνατόν νὰ συμβιβάσθῃ ὁ Χριστιανισμὸς πρὸς τὸν Πνευματισμὸν; Εἶναι δυνατόν ἐν ἄτομον νὰ ἦναι θιασώτης τοῦ Πνευματισμοῦ και καλὸς χριστιανός, ἐφ' ὅσον ἀποδεικνύεται ὅτι ὁ Πνευματισμὸς εἶναι ὑπολογὸς τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐχθρός; Ὁ Πνευματισμὸς κρυπτόμενος ὑπὸ προσωπεῖον ζητεῖ νὰ κρημνίσῃ ἐκ θεμελίων τὸ χριστιανικὸν οἰκοδόμημα. Ὁ Πνευματισμὸς θεωρεῖ τὸν Χριστιανισμὸν ὡς μίαν ἀπὸ τὰς πολλὰς θρησκείας και ὄχι τὴν μόνην ἀληθὴν θρησκείαν. Δὲν τὴν θεωρεῖ ὡς ὑπερφυσικὴν ἀποκάλυψιν. Οὐδὲν τὸ ὑπερφυσικὸν ὑπάρχει, κατὰ τὸν Denis. Κατὰ τὸν Cardec, ὅλα τὰ νομιζόμενα ὑπερφυσικά στήριζονται ἐπὶ φυσικῶν και οὐδὲν τὸ θαύμασιον ἐνέχουν!!! Ὁ Χριστὸς ἀνήκει εἰς τὴν Ἰουδαϊκὴν τῶν Ἑσσηίων αἵρεσιν! Ἡ Κ. Διαθήκη περιέχει πολλὰς πλάνας! Ὡς ὁ Χριστιανισμὸς ἤλθε νὰ συμπληρώσῃ (και διορθώσῃ) τὸν Ἰουδαϊσμὸν οὕτω και ὁ Πνευματισμὸς τὸν Χριστιανισμὸν! Ὡστε ἐρχεται νὰ ἀντικαταστήσῃ τὸν Χριστιανισμὸν! Ὁ Χριστὸς λέγουσιν ὑπῆρξεν ἀπλῶς ἄνθρωπος. Ἀρνοῦνται τὸ μυστήριον τῆς Ἁγίας Τριάδος! Θεὸς ἐκτός τοῦ κόσμου δὲν ὑφίσταται! Ὡστε ἡ ἐν Χριστῷ και διὰ Χριστοῦ ἀπολύτρωσις κατ' αὐτοὺς εἶναι ψεῦδος! και ταύτην ζητοῦν νὰ τὴν ἀντικαταστήσουν διὰ τῆς Μετεναρκαώσεως! Ὁ Ἀδὰμ εἶναι μυθικὸν πρόσωπον! Ἡ ἐπὶ τῆς γῆς ἐμφάνισις τοῦ πρώτου ἀνθρώπου εἶναι μυστήριον κατὰ τὸν Denis, ἴσως προῆλθεν ἐκ κτήνους! Ἐν ἐνὶ λόγῳ ἀρνεῖται ὅλα τὰ δόγματα τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὴν θεοπνευστίαν τῶν Γραφῶν, τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς, και τὰ περὶ τοῦ παραδείσου, κολάσεως, Θεότητος τοῦ Χριστοῦ. Τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ παραβάλλουν πρὸς τὰ ἰδικὰ των! Ζητοῦν ν' ἀπομνηθεῖν και παραγαράξουν ταῦτα! Τὸν Χριστὸν και τοὺς Ἀποστόλους ταυτίζουν πρὸς τοὺς μάγους και πνευματιστάς! Ὁ Χριστὸς κατὰ τὸν Lombroso στήριζόμενον ἐπὶ τῶν ψευδολογιῶν τοῦ Ἰουδαϊκοῦ Ταλμούδ ἐσταυρώθη ὡς μάγος! Αἱ μετὰ θάνατον ἐμφανίσεις τοῦ Χριστοῦ εἶναι φαινόμενα πνευματιστικά! Ὡστε εἶναι ὁ ὑπολύτερος φίλος και ὁ πάνουργότερος τοῦ Χριστιανισμοῦ πολέμιος ὁ Πνευματισμὸς! Ὅθεν αὐτόδηλον ὅτι εἶναι δύο συστήματα τελείως και βασικῶς ἀσυμβίβαστα. Ὅτι ὁ Παῦλος γράφει πρὸς Κορινθίους περὶ τῶν εἰδωλοθύτων και ἐν προκειμένῳ ἐφαρμόζεται κάλλιστα. Εἰ-

να ἡ ἴδια σχεδὸν περίπτωσις. Ὡς εἰς τὰ εἰδωλόθυτα ἐνήργουν οἱ δαίμονες, οὕτω και ἐν τῇ Πνευματισμῷ. Ὡστε τὸ οὐ δύνασθε μετέχειν τραπέζης Χριστοῦ και δαιμονίων ἰσχύει και ἐν προκειμένῳ και κάλλιστα τὸ τοιοῦτον ἀπευθύνεται και πρὸς ὅλους τοὺς ἀσχολουμένους περὶ τὸν Πνευματισμὸν. Ὁ ἔχων ὅτα ἀκούειν ἀκούετω.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΣΜΟΣ—ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Ὁ Πνευματισμὸς ὑπὸ τὴν νεωτέραν αὐτοῦ μορφήν εἶναι μᾶλλον *θρησκεία* παρὰ *ἐπιστήμη ἢ φιλοσοφικὸν σύστημα*. Προϋποθέτει πίστιν εἰς τὰ πνεύματα τῶν θανόντων και ἐπικοινωνίαν μετ' αὐτῶν ὑπόσχεται. Ὅθεν ἐπιδίδωκει τὴν εὐρεσιν τῆς ἀληθείας ὄχι μόνον διὰ τοῦ νοῦ ἀλλὰ και διὰ τῆς ἀποκαλύψεως! Ὅσον ἀφορᾷ τὰ μέσα δι' ὧν ἐπιδίδωκει τὴν λύσιν τῶν διαφόρων ζητημάτων, ἔχει σχέσιν μᾶλλον πρὸς τὴν θρησκείαν και ὄχι πρὸς τὴν φιλοσοφίαν. Ζητεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἀδιάσπαστον σύνδεσμον και ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ οὐρανοῦ και νὰ ἐμπνεύσῃ ἀφοσίωσιν και λατρείαν πρὸς τὸν Οὐρανόν, και νὰ ἐξευγενίσῃ τὴν καρδίαν. Ἐχουν πρὸς τοῦτο εἰδικὸς διατάξεις και προσευχὰς και *εὐχολόγιον* διὰ τοὺς ὁπαδοὺς των. Ἐχουν ἰδιαιτέρως εὐχὰς διὰ *γάμους, γεννήσεις, κηδείας*, κ.λ.π. Ἡ 1η Νοεμβρίου ἔχει ὀρισθῆναι ὡς ἡμέρα εορτῆς τῶν νεκρῶν. Ἐπιδίδωκει ἵνα τὸ συντομώτερον ἀσφαλίσῃ εἰς τοὺς ὁπαδοὺς του τὴν αἰώνιον τοῦ μέλλοντος εὐτυχίαν. Ἐχει τέλος και ἰδιαιτέραν τάξιν κληρικῶν διὰ τὰς πνευματικὰς του ἀνάγκας ἦτοι τὰ *Μέντιουμ*. Ὡστε ἔχει ὅλα τὰ γνωρίσματα τῆς θρησκείας και δὴ ὅπως διαφόρου τοῦ Χριστιανισμοῦ, και ὑπόσχεται νὰ κάμῃ ἐκποδῶν ὅλας τὰς ἄλλας θρησκείας μηδ' αὐτοῦ τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐξαιρουμένου. Εἶναι εἶδος *Μασωνισμοῦ* ὅσον ἀφορᾷ τὸ θρησκευτικὸν μέρος καθ' ὅτι δέχεται ὡς ὁπαδοὺς του ἰσοτίμως και ἄνευ οὐδεμιᾶς εἰδικῆς προϋποθέσεως και Ἑβραίους και Μωαμεθανούς, και Κινέζους και Εἰδωλόλατρους. Αἱ θρησκευτικαὶ πεποιθήσεις ἐνὸς ἐκάστου λαοῦ δὲν τὸν ἀπασχολοῦν καθ' ὅτι αὐτὸς ἔχει ἴδιον θρησκ. σύστημα πρὸ τοῦ ὁποῖου ἐξαφανίζονται ὅλα τὰ ἄλλα. Τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ τὰ ταυτίζουν πρὸς τὰ πνευματιστικὰ φαινόμενα και τὰς μαγγανίας και τὰ θεωρεῖ ἀποτελέσματα μαγνητικῶν και ρευστικῶν δυνάμεων. Πᾶσαι αἱ θρησκείαι, λέγει, ἐγήρασαν ἤδη! Ἡ σωτηρία, τὸ φῶς και ἡ ἀνόρθωσις, ἀδύνατον νὰ προσέλθουν ἐξ αὐτῶν. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι πρὸς τοῦτο ἀνίσχυρος. (ἀκολουθεῖ).